Seinäjoella, perjantaisin

Yksityisnumeron hinta 1:—

Alas marxilaisuus!

LAKEUDEN SANA

Pois puolueet!

Numero 32

Kansanliikkeen äänenkannattaja

11. VIII. 1933

TOIMITUSVALIOKUNTA: VIHTORI KOSOLA, IIVARI KOIVISTO, REINO ALA-KULJU, MARTTI KANTELE, ILMARI TALVITIE, NIILO PIRILÄ

Harden
ent. "Zukunft"in julkaisij

Landauer
ent. kansankomisaari Münchenissä.

Parvus-Helphant
ent. Saksan Neuvosto-Venäjän lähettiläs.

Clara Zetkin
ent. kansalliskokouksen jäsen.

Eisner
ent. Bayerin ministeri-presidentti.

Davidsohn-Lignitz
ent. kansalliskokouksen jäsen.

Kukistuneita

Rosenfeld
ent. Preussin oikeusministeri.

Sobelsohn-Radek
ent. Neuvostoliiton propagandapäällikkö ja Ruhrin kapinan järjestäjä.

Nathansohn-Axelrod
ent. kansankomisaari Münchenissä.

Rosa Luxenburg
ent. spartakistijohtaja.

Landberg
ent. valtakunnanoikeusministeri.

Warburg
pankkiiri, ent. Saksan rauhanvaltuutettu Versailles'ssa.

Von Gerlach
pacifisti, ent. kiihoituslehden "Welt am Montag" päällikkö.

Sinzheimer
ent. puheenjohtaja tutkimuskomiteassa, jossa Hindenburgia kuulusteltiin.

Katzenstein
ent. kansalliskokouksen jäsen.

Liebknecht
ent. kommunistijohtaja.

Marxilaisuus, juutalaisuus, kansainvälisyys, vapaamuurarius, kulttuuriliberalismi — siinä sanoja, joista nykyisin kaikkialla maailmassa paljon puhutaan. Kun marxilaisvalheiden paljastelu suuremmassa mittakaavassa näinä vuosina on yleistynyt, on juutalaiskysymyskin luonnollisesti tullut keskustelujen ja järjestelyjen alaiseksi. Se ei ole ihme, sillä kietoutuuhan juutalaisuus monella tavalla tähän nykypäiväin henkien taisteluun. Saksassa, jossa yhteiskunnan puhdistaminen marxilaisuuden ruttotaudista on saavuttanut mitat, joita vielä joku aika sitten monikaan ei olisi osannut kuvitella, on juutalaiskysymyskin saanut oman lukunsa. On merkillistä, ettei meillä Suomessa aikaisemmin ole paljoakaan ollut tietoa siitä, kuinka suuri vaikutusvalta juutalaisilla marxilaisnaamion takana oli Saksan yhteiskuntaruumiiseen, ja vieläkin vain vähäisessä määrässä näitä asioita on selvitelty. Tässä lehdessä on jo useampaan otteeseen tuotu esimerkkejä heidän vaikutusvallastaan Saksassa varsinkin kansallista vallankumousta edeltäneen pitkän 15-vuotisen ajanjakson, n.k. Weimarin järjestelmän vallitessa. Juutalaisethan siellä suoraan sanoen pitivät käsissään kaiken vallan, sillä heillä oli suurin piirtein kaikki johtajapaikat sekä valtiossa että yhteiskunnassa. Ja heillä oli **rahaa.**

Meillä Suomessa ei ole tahdottu juutalaiskysymykselle antaa edes keskusteluntilaa, vaan on sitä pidetty jopa tarpeettomana, kun meillä muka juutalaisuudesta ei ole mitään vaaraa. Onhan juutalaisten lukumäärä maassamme todellakin mitättömän pieni. Mutta tällöin on unohdettu asian ydin: juutalaiset pitävät edelleenkin käsissään kansainvälisen rahamaailman lankoja, ja täten he muodostavatkin n.k. ylivaltiollisen rahamahdin, joka sanelee maailmanpolitiikan ratkaisuja. Tunnettua pitäisi m.m. olla juutalaismammonan vaikutus Yhdysvalloissa ja se merkitys, joka sillä oli m.m. Neuvosto-Venäjän syntymiseen. Bolshevismi samoinkuin koko marxilaisuus sinänsäkin sehän on juutalaisten alkuunpanema, heidän kansainvälisesti rahoittamansa ja johtamansa. Suuri kommunistinen neuvostoliittohan ei ole muuta kuin tunnottomain juutalaisten jättiläismäinen koekenttä, joka on perustettu keskukseksi, metropoliksi, josta järjestetään juutalaisten maailmanvaltiuteen tähtäävää "lähetystyötä", työtä, joka on lähtöisin jo vanhan testamentin ajoilta ja joka nykyisin jatkuu "köyhälistön vapauttamisen" valhenaamarin nimellä. Ajatellessaan sitä huikeata, monimuotoista, enimmäkseen peitettyä valtaa, jonka kansainväliset juutalaiset Euroopan eri maissa jo aikoinaan ovat käsiinsä saaneet ja josta saa aavistuksen tutustumalla kansainväliseen politiikkaan, ja jota johtaa juutalaisten kullanhimo, ei voi olla iloitsematta siitä juutalaisiinkin kohdistetusta antimarxilaisesta puhdistustyöstä, joka Hitlerin kansallisella vallankumouksella Saksassa on pantu alulle.

Miten pitkälle Saksassa juutalaisuus oli päässyt jo pesiytymään, siitä ovat päiväiehdet viime aikoina kertoneet hämmästyttäviä esimerkkejä, paljastuksia. Valtiollinen valta oli siellä heidän käsissään ylimpiä tuoleja myöten. Meillä on tässä tilaisuus julkaista muutama henkilökuva Saksan kukistuneista suuruuksista — nimet yleisesti tunnettuja — ja julkaisemme ne näyttääksemme lukijoille, että puheet juutalaisten ent. vallasta siellä eivät tosiaankaan ole olleet liioiteltuja. Katsokaa näitä naamoja. Ne puhuvat itse puolestaan omine karakteristisine piirteineen. Nyt nämä naamat ovat johdosta kadonneet — ja "humaaninen" kulttuuriliberalismi kaikissa maissa, myös meillä, itkeä vollottaa, kun nämä seemiläispomot on vähäksi ajaksi viety lepäilemään keskitysleirille. Lukijani, itkettääkö sinua?

Haase
U.S.P:n ent. johtaja.

Levin-Nissen
ent. kansankomisaari Münchenissä.

Mühsam
ent. kansankomisaari Münchenissä.

Wadler
ent. kansankomisaari Münchenissä.

Simon 2
ent. Bayerin kauppaministeri.

Brentano
ent. kansankomisaari Bayerissa.

Erzberger
ent. valtakunnan rahaministeri.

Ernst
ent. Berlinin poliisipresidentti.

Lausuntoja juutalaisista

"En tunne valtiolle vaarallisempaa ruttoa kuin tämä kansakunta."
Maria Theresia.

"Koskaan ei aurinko ole suonut valoaan yli verenhimoisimman ja kostonhaluisimman kansan."
Martti Luther.

"Pieni juutalainen kansa kantaa sammumatonta vihaa kaikkia muita kansoja kohtaan. Se on taikauskoinen, aina se himoitsee toisten omaisuutta ja rahaa, onnettomuudessa se matelee, myötäkäymisessä se on röyhkeä."
Voltaire.

"Israelin kansa ei milloinkaan ole näyttänyt todellista kuntoa. Sillä on harvoja hyveitä itsellään, mutta muissa kansoissa se näkee pelkkiä virheitä."
Goethe.

"He halveksivat kaikkea, mikä meille on pyhää."
Tacitus.

"Koska juutalaiset väärinkäyttävät kaikkea kauppaa, täytyy heiltä kieltää kauppaoikeus, samoinkuin kultasepältä kielletään työ, jos hän valmistaa väärennettyä kultaa."
Napoleon I.

"Juutalaiset ovat aina olleet vihattuja ja halveksittuja, mutta he ovat myöskin olleet vihattavia ja halveksittavia."
Victor Hugo.

"Satuta juutalaiseen, ja heti kuuluu kirkuna kaikilta ääriltä."
Bismark.

"Juutalaiset muodostavat etuoikeutetun aristokratian, mutta — likaisen materialismin aristokratian."
Jons Nordman (H. Raudh.)

Simon 1
pankkiiri, ent. virkamies Preussin rahaministeriössä.

Rathenau
ent. Saksan rauhanneuvottelukunnan erikoisasiantuntija.

Kummallista

Viime numerossa kerroimme lyhyesti IKL:n keskustoimistossa Helsingissä tapahtuneesta poliisitarkastuksesta. Samana päivänä kuin lehtemme ilmestyi, lauantaina, oli Vaasa-lehdessä tapahtumasta myöskin samanlaisia tietoja sisältänyt selostus. Näiden molempien tietojen perusteella alkoivat lehdet, mikäli tiedossamme on, heti ottaa asianomaisten viranomaisten taholta selvää tapahtumasta, mutta kuitenkin kului pari päivää, ennenkuin mikään lehti hiiskui asiasta mitään. Tiedossamme myöskin on, että esim. sisäministeriöstä, josta asiaa oli tiedusteltu, vastattiin, että koko tapahtumaa ei ole ollutkaan, ja ainakin oltiin siitä täysin tietämättömiä. Vähitellen kuitenkin erinäisiin maaseutulehtiin ilmestyi asiasta uutislainauksia, mutta pääkaupungin lehdet vaikenivat edelleenkin. Vasta keskiviikkoinen Uusi Suomi tiesi kertoa asian todetakseen sen niinkuin mekin sen jo edellisellä viikolla olimme kertoneet — vaikka juuri sitä edellisenä iltana tapahtumasta oli peruutus radiossakin.

Meitäkin on tällä välin kehoitettu peruuttamaan uutisemme. Emme kuitenkaan ymmärrä, miksi niin pitäisi menetellä, koska tapahtuma on tosi, ja tositietoihinhan uutisemme perustuikin, joskin jokin sanankäänne sinne tänne tuoreeltaan uutista kertoessamme ei ehkä ollut tarkistettu. On tässä yhteydessä merkittävä huomioon, että esim. maalaisliittolaiset ja sos. dem. päälehdet ovat asiasta miltei tyystin vaienneet. Mistä johtuu tämä ilmeisesti järjestetty salakähmäisyys tapahtuman ympärillä, tapahtuman, joka on ollut omiaan, ja syystä, herättämään suurta huomiota? Mikä on tarkoituksena tämänlaisella taktiikalla?

Puuttumatta asiaan tällä kertaa enemmän, liitämme tähän tapahtuman johdosta Kajaani-lehdessä julkaistun mielipideilmaisun:

Ketä pelätään?

Uutinen IKL:n keskustoimiston papereiden takavarikoimisesta tulee yllätyksenä tuhansille isänmaanystäville. Ollaanko jo niin pitkällä, että maansa hyväksi kaikkensa tekevän ryhmän keskustoimisto on vallassa olevien, muka porvarillisten hallitusmiesten silmissä pahin malka? Onko "kulttuuriliberalismi" jo niin sumentanut parlamenttaarikkojen silmät, että peikkoja nähdään keskellä päivää? Kellarisankareiden muistissa ei enää liene, sikäli kuin he pommivarmoista suojistaan niitä näkivät, ne kauhunteot, jotka v. 1918 Suomessa tapahtuivat? Eivätköhän nämä "kiltit kasvatit" vielä kerran holhoojilleen näytä oman karvansa. Onko enää varaa jättää isänmaa moisten holhoojien varaan? Kysymme vain! — Caveant consules!

Isänmaallinen.

Kommunistisia julistuksia

Allekirjoittajina Tammisaaren poliittiset vangit.

T. k. 5 p:nä klo 19,30 löysi eräs poikanen Kajaanissa läheltä kaupunkia eräästä lukitusta lautavajasta nipun kommunistisia julistuksia. Allekirjoittajina näissä olivat Suomen kommunistinen puolue ja Tammisaaren pakkotyölaitoksen poliittiset vangit. Julistukset sisälsivät pakkotyölaitoksen nimiltä mainittuja virkailijoita sekä virkamiehiä vastaan lausuttuja solvauksia. Nippu, joka painoi n. 5 kiloa, on poliisin hallussa.

Oskari onnittelee

Oskari Tokoi on sos.-dem. puolueen toimikunnalle lähettänyt Amerikasta seuraavan onnittelun:

Esitän täten, vaikka vähän myöhästyneenäkin, vilpittömän onnitteluni saavuttamanne vaalivoiton johdosta. Saavuttamanne voitto todistaa, että kansanvaltaiset sosialidemokraattiset periaatteet ovat syvästi juurtuneet Suomen työväen ja talonpoikaisväestön keskuuteen. Toivon, että tätä vaalivoittoa seuraisi yhtä voimakas järjestötoiminnan kasvaminen, sillä järjestöissä sittenkin on työväenluokan todellinen voima.

Toverillisesti:

Oskari Tokoi.

— **Venäjällä** on nykyään 20 milj. poliittista pakkotyöläistä. Heistä on ainakin 70 % kuoleman omia, koska raskas työ ja ruuan puute aiheuttaa vankileireissä kaikellaisia sairauksia.

Yhdestä postista leikattua

TAAS HURJAT REMUHÄÄT TOHOLAMMIN VESOJALLA.
Viranomaiset 25 sk.-laisen kanssa toimittivat ase- y.m. etsinnän paikalla ja kytkivät rautoihin osan häävieraista.
Väkijuomia takavarikoitiin n. 40 kanisteria ja pulloa, lisäksi 2 pistoolia, puukkoja y.m. Naisiakin humalassa.

*

IHMISPETO KUOPIOSSA.
Isä kuristanut 1,5 vuoden ikäisen lapsensa kuoliaaksi.
Vaimo pelastui, kun kaulaan kiedottu nahkaremmi katkesi.

*

VERINEN YÖ KELJOSSA.
Järjestysmies iltamatilaisuudessa ampuu miehen.
Toinenkin mies löydetty myöhemmin henkihieverissä.

*

IKKUNAVERHOSTA KÖYSI JA KAKSI MIESTÄ KADULLE.
Öinen tappelu Vilhonk. 6:ssa. Kolme miestä verissään huoneistossa.

*

PUUKOTUSTAPAUS HAKALAHDESSA.
Toinen ryypiskelytovereista iski kaveriaan viisi kertaa puukolla päähän.

*

MIESTAPPO KIIKOISISSA.
Kulkuri puukotti työstään palaavan maidonkuljettajan kuoliaaksi.

*

HIRTTÄYTYNEENÄ LENINKINSÄ VYÖHÖN
löydettiin eräs nainen viime lauantai-iltana Petäisenniskasta.
Aiheuttiko sikiön salaaminen epätoivoisen teon?

*

MIESTAPPO ARTJÄRVELLÄ.
Teurastaja mellastellut Karhuviinaa juotuaan.

*

ISKI PUUKOLLA SERKKUANSA, kun tämä ei lähtenyt viinanostoon.

*

HURJISTUNUT PIRTUAUTO SIVUUTTI 3 POLIISIVARTIOTA.
Risteili luotisateessa Helsingin—Lappeenrannan tiellä.
Joutui ojaan. — Tuhoutui liekeissä. — Kuljettaja kateissa.

*

MURHENÄYTELMÄ MERELLÄ.
Mies ampuu itsensä, vaimo kuolleen kanssa yön haaksirikkoisessa veneessä.

*

HIRTTÄYTYMINEN HAMMASLAHDESSA.
Mies tavattu saunassa orteen hirttäytyneenä.

*

N. 100 VÄÄRENNYSTÄ JA KAVALLUSTA ILMI KUOLAJÄRVELLÄ.
Väärennykset tehty suurentamalla kunnan köyhäinhoito y.m. laskujen loppusummat.

*

KOLME RÖYHKEÄTÄ RYÖSTÖÄ
keskellä päivää Helsingissä.

*

JÄLLEEN AUTOVARKAUS JA KÄSILAUKUNRYÖSTÖ.
Varkaiden häikäilemättömyys kehittyy jo peloittavaksi — Onko kyseessä ryöväriioukkue?
Amerikkalaismallinen pako — takaajajien ampuminen — laukaustenvaihtoa poliisiasemalla.

*

RAAKA PUUKOTUS UURAISISSA.
Miestä puukolla vatsaan.

*

KOKO PERHE TUOMITTIIN
perjantaina Kalajoen kärajillä varkaus-, viina- y.m. rikoksista.
Alavieskalainen Männikkö poikineen kuritushuoneeseen ja tytär sakkoihin.

*

RAAKA VERITYÖ TEISKOSSA.
Petomainen poika surmannut vanhan isänsä.
Pahoinpiteli ensin uhriaan ja ampui sitten päähän.

*

* * *

Ylläolevat leikkeleet ovat yhden päivän postista viime viikolla, tarkemmin sanoen tiistaipäivän lehdistä. Ja ne muodostavat vain osan niistä veritöiden y.m. rikosten sarjasta, joita senkin päivän lehdet kertoivat.

Tämänkaltaiset uutiset ovat taas viime aikoina toistuneet viikosta viikkoon. Täytyy kysyä: mihin asti oikein mennään, jos tätä tietä jatkuu? Eikö yhteiskunnan ole jo syytä ruveta asettelemaan sulkuja kasvavalle rikollisuudelle, muutenkin kuin pelkkiä komiteateitä, joitten aikaansaannokset, s.o. pikkuruiset rangaistuskovennukset, joskus aina vuosien kuluttua tulevat lakipykäliksi? Eikö ole jo korkea aika panna koko programmi toimeen?

MISSÄ VIIPYY KUOLEMANRANGAISTUS?

Työttömyyden torjuminen Saksassa esimerkiksi kelpaavaa

Johdonmukaista, määrätietoista toimintaa valtion taholta.

Saksassa on äskettäin julkaistu 30 pykälää käsittävä työttömyyden torjumistoimenpiteitten täytäntöönpanoasetus. Yksityisille teollisuuslaitoksille myönnetään avustuksia yleisistä työttömyysvaroista, jotta nämä voivat antaa työtä työttömille, kuitenkin ehdolla, että yrittäjävoiton täytyy pysyä kohtuuden rajoissa ja että tuotteiden hintaa ei saa perusteettomasti kohottaa. Työt on ensisijaisesti tehtävä käsityönä ja koneteknillistä apua saa käyttää vain mikäli se työteknillisesti on välttämätöntä tai työ muuten tulisi liian kalliiksi. Ulkomaalaista raaka-ainetta saa käyttää vain, jos kotimaista ei ole saatavissa. Työaika rajoitetaan 40 tuntiin viikossa. Kysymyksessä oleviin töihin saa ottaa vain työttömiä ja etupäässä sellaisia, joilla on suuret perheet huollettavana ja sellaisia, jotka ovat joutuneet olemaan pitemmän aikaa työttöminä. Näitten ohella on myös työttömän ammattitaito ratkaisevasti otettava huomioon. Henkilöitä, joille on mahdollista järjestää työtä muulla ammattialalla — erikoisesti maataloudessa — ei tällaisiin töihin saa ottaa. Työttömyyden vastustamiseksi myönnetään yksityisille myös korottomia rakennus- y.m. lainoja.

Erikoisen mielenkiintoinen ja uusi on Bedarfbeckungsscheine jonkunlainen "työttömyysraha", jolla valtion varatyömailla palkkoja maksetaan. Tätä seteliä ei voi kolmannelle miehelle luovuttaa. Varatöissä ollut saa määrätyistä kaupoista ostaa elintarpeita tai muita välttämättömyystarvikkeita. Näitä seteleitä ei voi myöskään ulosmitata.

„Vankilat eivät ole hotelleja"

Vankilakuriakin tiukennetaan Saksassa.

Ottaessaan vastaan sanomalehtimiehet, selostivat Preussin oikeusministeri Kerrl ja valtiosihteeri Freisler Preussin uutta rikoslakia. "Vankilat eivät enää tule olemaan mukavia hotelleja, vaan laitoksia, joihin kukaan ei kaipaa takaisin", selittivät he. Helpoitukset rangaistuksen kärsimisessä tulevat olemaan poikkeustapauksia. Kuritushuonerangaistus tulee jyrkästi eroamaan vankeusrangaistuksesta. Nuoria vankeja tullaan käsittelemään erikoisohjeiden mukaan, jotta heistä kehittyisi kunnon kansalaisia. Edelleen selitti valtiosihteeri, että lieventävät asianhaarat myöskin tulevat vastaisuudessa vain poikkeustapauksissa otettaviksi huomioon.

— **Pääsi kauniiseen luontoon.** STT tiedoitti äskettäin, että min. Vuolijoki on siis saapunut uuteen lähettiläsvirkaansa Oslossa, saapuen sinne suoraan Berliinistä. Haastattelussa on min. Vuolijoki lausunut suuren tyytyväisytensä tulonsa johdosta maahan, joka niin suuresti muistuttaa Suomen luontoa. Olisi sopinut vielä lisätä, että Norja muistuttaa politiikaltaankin niin suuresti nykyistä Suomea verrattuna siihen maahan, mistä hra Vuolijoki sai muuttokäskyn. Toivotamme hra ministerille pitkää viihtyisyyttä puolipunaisessa Norjassa, jossa hitlerismin "kahleet" eivät paina tämän kamarimarxilaisen väsyneitä hartioita.

"Huolimatta hajalla asuvaisuudestaan juutalaiset ovat liittyneet toisiinsa lujasti. Tuntemattomat johtajat vievä heitä määrätietoisesti yhteiseen päämaaliin. Uhmatessaan kaikkien hallitusten kansallispyrkimyksiä vastaan, muodostavat he valtion valtiossa." Moltke.

LEHMÄKAUPPOJA BIEROTAAN

Saat tämän, kun annat tuon...

"Puhtaasti sosialistisen hallituksen vaatimus on rahaylimystön asettama viimeisin rotanloukku". Sanat ovat sos. dem. päälehden, joka viime aikoina on ruvennut tunnustelemaan pohjaa tuottavalle lehmäkaupalle vasemmistoporvarien kanssa. "Rahaylimystöllä" lehti kai tarkoittaa sellaisia lehtiä kuin esim. tämä vaatimaton Lakeuden Sana, jonka hinta vuoden loppuun on — 20 mk.! Mehän näet olemme vaalien johdosta vaatineet suoraan — kaiken parlamentaarisuuden nimessä — Tanneria pukille. Mutta sitä pelkää Siltasaarit. Se ei uskalla panna toimeksi, vaikka se tunnustaakin, että "puhdas työväenhallitus on pudonnut syliin kuin kypsä hedelmä". Se pelkää, että sos. dem. puolueen "poliittinen koulutus asetetaan liian lujalle". Sitä varten onkin ajoissa katsottava liittolaiset, tietysti siitä piiristä, joka heidät voittoon vei. Se on ensi kädessä toinen luokkapuolue, maalaisliitto. Lehti huomauttaa, että "meillä samoinkuin Ruotsissa on löydettävä yhteinen pohja työväestön (lue demojen) ja maanviljelijäin (lue maalaisliiton) poliittisille ja taloudellisille pyrinnöille". Ja lehti asian onnistumisen varmuudessa hihkaisee jo: "Mitä valtiollisiin pyrkimyksiin tulee, johtaa sopimus työväestön ja maanviljelijäin kesken sellaiseen hallitusvallan lujittamiseen, ettei Suomessa ole sellaista ennen nähty".

Mitkä ovat sitten sopimusehdot? Nekin annetaan julki samassa kirjoituksessa (2. 8. numerossa sivulla 5 kirjoituksessa "Valtiollisia näköaloja). Huomautettuaan, että näissä "sopimusneuvotteluissa" on ratkaistava kysymys rahan arvosta (tähän puoleen eivät demot tähän asti ole kiinnittäneet huomiota), lehti heittäytyy oikein pulalinjoille: "Sopivin keino olisi ehkä tässä tapauksessa valtion avustamien halpakorkoisten lainojen myöntäminen suuremmassa mittakaavassa ja vastapalveluksena tehokkaitten sosiaalivakuutusten aikaansaaminen ammattiliittojen yhteyteen".

Kas siinä hieno lehmäkauppa! Siltasaari lupaa maanviljelijöille järjestää valtion kukkarosta halpakorkoiset lainat ja itse puolestaan kahmaisisi "sosiaalivakuutukset" ammattiliittojen yhteyteen, s. o. kiihoituskassat uudelle ammattijärjestölle. Mikäs sen mukavampaa! Ne kassat alkavatkin pian olla lopussa, sillä ei kai innokkailtakaan sos. dem. työläisiltä tänä aikana riitä puoluepukarien elättelemiseen loputtomasti pennejä.

Saapas nähdä, tarttuuko maalaisliitto tähän juutalaiskauppatarjoukseen. Demon päälehdellä on kyllä jo valmis hallituskaavakin esillä. "Kaikkein toivottavinta olisi kansanvaltainen kokoomushallitus, jossa ei ole ainoatakaan suurpääoman edustajaa. Mutta työväenluokan ja kansanvallan etua silmälläpitäen saattaisi ehkä olla paikallaan, että hallituksessa olisi myös ruotsalaisen vasemmiston edustaja ja että pääministeri ei kuuluisi sosialidemokraattiseen puolueeseen". Paikallaanpa kyllä. Pääministeriksi sopisi ehkä, ellei ihan Sunila, niin joku muu "maatiainen" professori, taikka sitten kokoomuksen vasemman siiven, s.o. Karjala-lehden miehistä, joku "kansanvallan" etujen valvoja. Ellei nyt sitten itse herra "Johannes" Rantakari, jonka hallitukseentuloa vasemmistopiireissä jo pitkin kesää on hiljalleen valmisteltu. Hänhän onkin sellainen mestari, että pystyy tämänkin lehmäkaupan järjestämään kaikkia osapuolia tyydyttävästi — jolloin hänen nyt kuollut lehtensä Aikakin ehkä taas pääsisi hengittämään noitten kassojen turvin.

Odotamme kiihkeästi tämän uuden blokin syntymistä.

P. S. "Kansallinen edistys" on jo saanut tästä mettä kielelleen. Eräs sen lehti, Etelä-Suomen Sanomat, julistaa: "Emme katso voivamme sulkea pois yhteistoiminnan mahdollisuuksia sosialidemokraattienkaan kanssa". — Suosittelemme. Palkkioksi edistykselle sopisi esim. lupaus Vihreiden Niittyjen esittämisvapaudesta.

Kokoomus

pelkää I.K.L:n kasvamista

Kokoomuksen vasemmalla siiveliä on yhdytty siihen hämminkiin, minkä IKL:n "pulavetoomus" tasavallan presidenttiin synnytti. Karjala-lehti keksii IKL:n talouspoliittisten otteiden olevan sellaisia, että pulamiehetkin pyörtyvät niiden tehon vaikutuksesta ja lisää, että kyllä valtiovalta jo on tehnyt, mitä se on voinut, aseman pelastamiseksi. Lehti on käärmeissään siitä, että kokoomuksen lehdistön olisi muka velvollisuus tukea IKL:n politiikkaa. Kirjoittaja sanoo sen johdosta: "Luulen, että tässä suhteessa tulee piankin tapahtumaan tilanteen tarkastus".

Nytkö se jo tulee? Taitaapa tulla, koska kokoomuksen keskustasiiveliäkin jo näkyy siihen viitteitä. Vaasa-lehti, joka kuuluu siihen siipeen, on julkaissut laajan Jälkimietteitä-nimisen kirjoituksen, jossa myöskin kosketellaan mainittua taloudellista kysymysttä ja leimaaan IKL:n vetoomus eleeksi ja taktilliseksi tempuksi. Kirjoittaja ehdottaa, että IKL ei olienkaan puuttuisi tällaisiin asioihin, vaan antaisi kokoomuksen ajaa asiaa parlamentaarisesti — ainakin toistaiseksi, ja jatkaa: "Asia on silloin parhaissa mahdollisissa käsissä, säästytään liialta hajoitukelta, vaalirähinöistä ja kumminkin kenties tehdään parhaiten työtä IKL:nkin voiton valmistelulle".

Erehdys, hyvä Vaasan "Maamies". Ei pidä luulla, että IKL tyytyisi vain sivusta katsomaan, kun asioista päätetään. Kyllä on nähty tähänkin mennessä, miten kokoomus "vie voittoon" IKL:n päämääriä. Jos kokoomus pelkää, että siltä työ loppuu, kun IKL:kin on ruvennut työtä tekemään, niin sille emme mahda mitään. Tehköön kokoomuskin sellaista työtä, että se saa kansan kannatuksen ja ettei sen tarvitse ruveta "tarkistamaan". Emme elä enää siinä ajassa, jolloin isänmaallinen kansa luuli, että kookomus on patentoitu sen asianajajaksi. Kansa on havainnut, että siitäkin asianajosta on ollut heikot tulokset ja siksi se on orientoinnut meille päin ja yhä orientoituu. Se tietysti peloittaa kokoomuksenkin muutamia puoluepomoja, mutta me emme suinkaan ole velvoitettuja parantamaan heitä tästä päänkivusta. IKL:llä on muuta, paljon tärkeämpää tekemistä kuin pitää kirjaa puolueherrojen hermokivuista.

Uusi rauhan apostoli

Suuremmoinen rauhanrakkaus on vallannut maalaisliiton eräät päälehdet. Viipurilainen Maakansa kirjoittaa artikkelin, jossa se aivan oikein sanoo, että kansamme kaipaisi rauhaa ja että repiminen vihdoinkin lopetettaisiin. Yhdymme esitykseen, samoinkuin lehden toivomukseen, että kokoontuva eduskuntakin koettaisi puolestaan vaikuttaa siihen suuntaan.

Mutta vanha tuttu juttu teoriasta ja käytännöstä ei näy maalaisliittoon nähden nytkään käyvän päteväksi. Juuri samaan aikaan kuin Maakansa näin kirjoittaa, luetaan sen omista lehdistä, vieläpä sen oman lehden, Turunmaan, keskisitönä, tietoa, että ainakin eduskuntarauha rikotaan heti aluksi maalaisliiton taholta. Siellä näet kun on nyt pantu kaikki viisaat päät yhteen, on löydetty keino, jolla IKL:n eduskuntaryhmää vastaan voidaan heti aloittaa terrori. Eräät edistyslehdethän ovat, samoinkuin autuaasti edesnukkunut Suomenmaa-vainajakin, olleet sitä mieltä, että mustat puserot pitäisi eduskunnan käytävillä repiä, mutta maalaisliiton kirjojaiukeneet herrat ovat huomanneet tämän epäparlamentaariseksi ja sen vuoksi hoksanneet, että voidaan laittaa muutos eduskunnan työjärjestykseen, jolla ihan tailista tietä voidaan kieltää nämä kauheat koltut. Määrätään puvun kuosi ja väri, johon kansanedustajan on hypättävä. Huolensa kullakin. Eiköhän olisi myöskin määrättävä edustajain hiusmuoti ja viikset a la Kyösti Kallio. Ja varmuuden vuoksi vielä määrätä, että kaikilla tulee olla Nokian kalossit — niiden vedenpitäväisyyden takaa kyllä herra Sigurd Mattsson.

Muuten: ihmeeksemme luemme vielä, ettei "kansanvallan" vasen asetoveri, Sasukraatti, olekaan enää kaikin puolin yhtä mieltä tällä rauhan rautarintamalla. Se sanoa tokaisee Maakansan ehdotukseen, että "parasta olla vain jatkuvasti sotajalalla". Niin meistäkin. Turhaa on tehdä välirauhaakaan. Ainakaan meidän puoleltamme Siltasaarta kohti.

Niitä Tartonrauhoja on meillä jo ennestäänkin tarpeeksi. Käyköön kukin vain omissa viiksissään ja pitäköön lakensa kaljuna, kellä sellainen on. Ja pitkät tukathan taas ovat sitä varten, että niitä jymäytettäisiin.

Vipu.

Kommunismin tuloksia

75 prosenttia Neuvosto-Karjalan metsistä on tuhoeläinten viottamia

Suomessa on oltu tietoisia siitä, millä tuomittavalla tavalla Neuvosto-Venäjällä suoritetaan puutavaran hakkauksia ja sen perusteella on usein esitetty lausuntoja varsinkin rajantakaisen Karjalan metsätalouteen nähden, että metsiä sieltä uhkaa pikainen tuho. Nämä väitteet ovat perustuneet etupäässä siihen tosiasiaan, että metsänhakkauksia Karjalassa on vuosimääriä suoritettu mistään metsänhoidollisista näkökohdista välittämättä. Bolshevikit ovat selittäneet tällaiset havainnot perättömiksi ja ilkeämieliseksi parjaukseksi, mutta totuus alkaa nyt kumminkin pelottaa bloshevikeja itseäänkin.

Viime vuonna kiinnitti neuvostoliiton metsäasiain komissaari Lobov huomiota maan metsäteollisuudessa vallitseviin epäkohtiin, mainiten metsäteollisuuspiirien ja trustien hallinnoille lähetetyissä kiertokirjeissä, että

"Puutavaran valmistelua suoritetaan usein raakalaismaisilla menetelmillä, noudattamatta siinä edes yksinkertaisimpia metsätalouden ja sen kunnossapidon (sanitäärisen hoidon) vaatimuksia. Sallimattoman suuri puutavaran tuhlaus, jolloin metsään jätetään pitkät kannot, puun rungon epäratsionaalinen käyttö, joka ilmenee siinä, että toinen tukki jätetään metsään, palstojen roskaaminen hakkausjätteillä (oksilla, lastuilla y.m.), joita ei korjata pois hakkauspalstalta, — kaikki tämä muodostaa erinomaiset edellytykset lisääntyvien metsäpalojen syntymiselle ja metsän saastumiselle tuhohyönteisillä ja sienitaudeilla." ("Punaisen Karjalan" mukaan.)

On epätietoista, miten tähän metsäasiain komissaarin vakavaan lausuntoon on suhtauduttu Venäjän puutavaran tuotantopiireissä yleensä, mutta sensijaan Neuvosto-Karjalassa Lobovin kirjelmä on aiheuttanut suurta hälinää. Se pakotti Neuvosto-Karjalan "metsäherrat" hereille. Karelles antoi "tieteellisen tutkimisen keskusinstituutin metsätalousosastolle" tehtäväksi suorittaa virallinen tutkimus kaikkien Karjalan metsien tilasta. Tämä tutkimus on nyt saatettu loppuun ja siinä todetut seikat ovat hämmästyttävät.

On paljastunut vaara, jota ei osattu aavistaakaan. 75 % Karjalan metsistä ovat tuhohyönteiset saastuttaneet. Tämä seikka on kauhistuttanut sekä Neuvosto- Karjalan hallitus- että metsänhoitopiirejä, joissa nyt vihdoin huomataan, mihin järjetön metsätalouden hoito on vienyt.

Ei ole täyttä selvyyttä, millainen metsätuholainen tässä on kysymyksessä. Tiedetään vain sen verran, että tuhohyönteisiä on ilmestynyt kahta lajia, jotka tekevät hävitystään. Ne sikiävät metsän jätteissä ja pesiytyvät kuolleisiin puihin sekä leviävät sitten kasvavaan metsään. Toukat syövät alussa kasvavan puun heikompia oksia, puu alkaa riutua ja kuivua latvasta, minkä jälkeen se joutuu toukkien lisääntymispesäksi. Kuoritoukka on Karjalan metsiin ilmestynyt kaikesta päättäen vasta äskettäin, ehkä 2—3 vuotta sitten. Se on saanut alkunsa, kuten sanottu, metsän jätteistä. Miten tyydyttävät olot Neuvosto-Karjalan metsissä metsänhoidollisessa suhteessa vallitsevat, osoittaa jo se seikka, että 1928 hakatusta metsäalasta puhdistettiin jätteistä 53 %, mutta viime vuonna vain 8 %. Metsänhoitoasioita tuntevissa piireissä jo tämän perusteella käsitetään hyvin kuinka otolliset olosuhteet erilaisten tuholaisten, hyönteisten ja metsätautien leviämiselle Karjalassa ovat.

Tässä yhteydessä on tarpeetonta tehdä laskelmia niistä taloudellisista vahingoista, joita Karjalan kansallisrikkauksien, metsien, tuhoutuminen tai turmeltuminen merkitsee Neuvosto-Karjalan kansantaloudelle. Yksistään Karjalan metsien vuotuinen lisäkasvu on tehtyjen arvioitten mukaan 7,457,500 kiintokuutiometriä, mikä seikka osoittaa, että kysymyksessä ovat taloudelliset arvot, joilla on varsin tuntuva merkitys ei ainoastaan Neuvosto-Karjalan, vaan koko neuvostoliiton talouselämälle. Neuvosto-Karjalan metsien kohtalo, joka saattaa hyvinkin olla yleinen Venäjän metsäteollisuusalueilla, on opettavainen todistus siitä, mihin kommunistinen kansantaloudenhoito voi lyhyessä ajassa johtaa.

Edellä mainitun metsien tuhoutumisen kertoo avoimesti "Punainen Karjalakin". Kolmen palstan otsakkeella se kehoittaa "taisteluun Karjalan metsien tuhoojia — kuoritoukkia vastaan" ja alaotsakkeessa tunnustetaan "75 % Karjalan metsistä on kuoritoukkien pilaama". Edellä selostamamme on siis täysin bolshevikien omaa kertomaa.

ISÄNMAALLISEN TYÖMIEHEN ASEMASTA

näkyy näinä päivinä taas liikkuneen kirjoituksia oikeistolehdissä, nimenomaan siksi, että kommunismi on uudistamassa vertaan entistä tuloksellisempaan toimintaan sosialistien sisärenkaana. Työmaaterrori alkaa pian taas olla täydessä käynnissä ja vaalien mentyä on, kiitos plooturintaman IKL:ää ja VTL:ää vastaan kohdistetun kylvön, vasemmalla käyty entistä häikäilemättömämmäksi keinojen valinnassa. Onhan ensimäinen mustapuseromurhakin jo tapahtunut tosiasia. Tällainen asema on tietysti omiaan kiinnittämään vakavasti ajattelevain kansalaisten huomiota valkoisen työväen asemaan. Aivan oikein kuopiolainen Savo-lehti huomauttaakin: "Joudutaanko jälleen siihen, että saadaan vähä väliä lukea sosialistilehdistä anteeksipyyntöjä, joita isänmaallinen työmies takavuosina oli pakoitettu tekemään? Kuka huolehtii, etteivät nuo häpeälliset näytelmät enää uudistu?" Lehti jatkaa vielä: "Varmana voidaan pitää, ettei valtaannouseva poliittinen suunta tähän kysymykseen anna vastausta". Aivan oikein lehti vaatii, että vastauksen täytyy löytyä työnantajain parista. Heidänhän olisi ensikädessä huolehdittava siitä, että juuri isänmaallinen työmies voi tuntea elävänsä järjestyneessä yhteiskunnassa ja ettei häntä uhkailla sen johdosta, ettei hän ole omaksunut marxilaisuutta. Tämähän on juuri IKL:n lehdistössä ollut jatkuva vaatimus, mutta kuten tunnettua, ei se vielä suuriin tuloksiin ole johtanut. Se johtuu siitä, etteivät meidän työnantajistamme huomattavimmat todellakaan ole isänmaallisen hengen läpitunkemat. He eivät välitä siitä, millaista työvoimaa heillä on. Eivät edes sitäkään näy tietävän, että vasemmistotyöväen työteho ei suinkaan ole parempia. Savo-lehden mielestä olisi, jos työnantajat asian vielä laiminlyövät, rintamamiesten ja suojeluskuntien ryhdyttävä asiaa hoitamaan.

Ehdotus ei meidän ymmärtääksemme kuitenkaan ole positiivinen. Suojeluskuntalaitos on "politiikan ulkopuolella" ja lienee sen yleensä varsin vaikea puuttua työmaa-asioihin. Ainakaan tähänastinen kokemus ei siitä anna toiveita. Yksityisinä sk.-laiset tietysti paikkakunnillaan voisivat jotain saada aikaan, samaten kuin rintamamiehetkin, joiden viimemainittujen järjestöt muutamin paikoin ovatkin ottaneet asian omakseen ja ryhtyneet töiden välittämiseen valkoisille työläisille samoinkuin työrauhan varmentamiseenkin. Mutta ennenkaikkea voitaisiin mielestämme kiinnittää huomiota isänmaallisten työläisten omaan liittoon, VTL:ään. Sille pitäisi antaa kaikkea tukea, sillä se on ottanut asian sydämenasiakseen. Ikävä kyllä, työnantajisto vielä monin paikoin suhtautuu liittoon sangen kylmästi. Mutta kun liitto useissa seuduin toimii välittömässä yhteydessä IKL:n järjestötoiminnan kanssa, olisi sillä mahdollisuuksia nousta vaatimaan korjausta asemaan. Kiinteä järjestötyö, kun VTL lisäksi on puhtaasti ajateltukin ammatilliseksi liittymäksi, voi viedä asian ratkaisuun. Eivät nykyisin enää pelkät puheet ja oikeistolehtienkään kaunissanaiset kirjoittelut auta yhtään mitään. Tarvitaan toimintaa asian hyväksi, ja sen voi tehdä vain järjestynyt yhdistysorgaani. Aluksi siis on VTL:n järjestö saatava leviämään mahdollisimman laajalle ja laajaksi ja sitten sen on yhteistyössä IKL:n kanssa käytävä suorastaan hyökkäysliikkeen tapaisena etenemään punaisten työläisliittojen ja nukkuvien työnantajaporvarien yhteislinnoituksia vastaan. Ennen eivät muurit tule murtumaan. Huomautamme lopuksi, että tämä, samoinkuin koko työväenkysymys yleensä, on nimenomaan ei vain VTL:n, vaan yhtä hyvin juuri IKL:n tärkeimpiä lähiaikojen tehtäviä. Otettakoon se huomioon varsinkin suuremmissa asutuskeskuksissa.

"Roska on lujassa!"

Sinimusta, muista, ettei omassa järjestössäsi sallita saastaa

On raskasta ajatella, että tuolla tavalla — "Roska on lujassa" — voidaan sanoa tällaisena aikana sellaisestakin henkilöstä, jolla on vastuu kymmenistä nuorista, heidän ihanteistaan ja heidän kasvattamisestaan isänmaalle. Vielä tänä päivänä kaikuvat korvissani nuo jäyhän hämäläisen katkerat sanat. Jos sinä, arv. lukija, olisit ne itse kuullut, jos olisit nähnyt sen pettymyksen, mikä hänen kasvoistaan kävi ilmi eräänä päivänä, jolloin hänen ihanteensa sortuivat, niin varmastikaan et voisi koskaan kadottaa korvistasi noiden sanojen kaikua.

Usein annetaan tuomio jollekin henkilölle sangen pian, vieläpä tietämättä onko hän mitään tehnyt. Mutta eiköhän liene niin, että vielä useammin annetaan asian jäädä sikseen, vaikkapa tiedettäisiin niinkin paljon, vaikkapa oltaisiinkin varmoja siitä, että tuo kelvoton henkilö suorastaan häpäisee kallista isänmaallista työtä. Voipa käydä niinkin, että tavallisen rivimiehen yläpuolella oleva henkilö menettelee näin joko itse henkilökohtaisesti tai asettumalla puolustamaan tosiaankin "roskaa" viimeiseen saakka. — Nämä ovat katkeria ja ankaria sanoja, mutta minun t ä y t y y niistä kirjoittaa. Miksi? Ei siksi, että itse olisin puhdas ja moitteeton, vaan siksi, että tunnen, kuinka monet, monet isänmaalliset kansalaiset saavat vertavuotavin sydämin todeta nuo jäyhän isänmaanmiehen katkerat sanat: "Roska on lujassa".

Sinimustaveli! Sinä näet, kuinka taistelu valkoisen ja punaisen välillä tulee kestämään kauan. Varmaankin se on Kansojenkaitsijan tahto. Jos mielit kunnialla tuosta taistelusta selvitä, jos vitivalkoista isänmaata haluat luoda, niin muista silloin, että vain miehinen kunto, luja tahto ja isänmaallinen mieli voivat sen tehdä. Meidän pyrkimyksenämme on todellakin v o i m a k a s, t e r v e, i s ä n m a a l l i n e n p o l v i S u o m e n t u r v a k s i. Mutta muistakaamme, ettei sitä luoda suvaitsemalla saastaa. Ken valkoiseen rintamaan liittyy ja varsinkin ken joutuu olemaan yläpuolella rivimiesten, muistakoon aina, ettei Suomen kansaa enempää kuin sen nuoriakaan voida innostaa tosi työhön antamalla siunaus jollekin tulenkantajain esimerkkien mukaiselle menettelyile. Suomen kansa on sentään siksi voimakas ja vanhoillinen, ettei se voi ihailla hyväksyä kulttuurin sakkaa, se ei voi ikinä suvaita, että isänmaallisuuden varjoila häväistään niitä korkeita ihanteita, jotka meitä nuoria voivat johtaa ja tehdä meistä o i k e i t a m i e h i ä. Ja jos joku todellakin niin menettelee, muistakoon, että hän on saapa Suomen kansaa tuomion ja ettei suurempaa eikä häpeällisempää tihutyötä isänmaata kohtaan voi tehdä. Toivoisin, että jos tällaista sattuu, niin silloin isänmaallisuuden häpäisijä itse näkisi edessään katkeran valkoisen miehen ja kuulisi itse hänen pettyneet sanansa: "Roska on lujassa!" Tuskinpa hän enää sitten voisi asettua isänmaalliseen rintamaan katumattomana erehtymättömänä miehenä.

Ei kukaan meistä, sinimustaveljet, ole niin virheetön, että voisi lyödä rintoihinsa ja sanoa: "Minä kiitän Sinua, Herra, etten ole sellainen kuin nuo toiset". Mutta kyllä meidän on vaadittava, ettei kukaan meistä toimi isänmaata häväisten enempää omalla elämällään kuin hyväksymällä ja puolustamalla alaistensa irstailuja. Jospa meillä olisi voimaa taistella kaikkea pahaa vastaan, tulkoon se mistäpäin hyvänsä! Silloin ei löytyisi ketään, joka voisi sanoa: "Roska on lujassa!"

Isänmaallisten nuorten korkeat ihanteet eivät ikinä saa hävitä eikä niiden hävittämiseen saa kukaan ryhtyä.

Ilkka.

Invaliidieläkkeet

2268 ELÄKEHAKEMUSTA LOPULLISESTI KÄSITELTY. PALJON HYLÄTTYJÄ.

Kuten jo aikaisemmin on mainittu, jätettiin vuoden loppuun mennessä valtion tapaturmalautakunnalle kaikkiaan 2,561 invaliidieläkehakemusta. Näistä oli 30.6 yhteensä 2,356 hakemusta tapaturmalautakunnan lausunnolla varustettuna lähetetty päätöksen antamista varten vakuutusneuvostoon. Siellä onkin 2,268 jo lopullisesti ratkaistu. 88 hakemusta on vielä syystä tai toisesta käsittelemättä. Myönteisen ratkaisun on tähän mennessä saanut 587 hakemusta. Vakuutusneuvosto on siis näille hakijoille myöntänyt joko uuden eläkkeen tai lisäystä heidän jo aikaisemmin saamaansa eläkkeeseen. Kokonaan hylättyjä hakemuksia on 1,675, siis sangen suuri lukumäärä. 6 hakemusta on palautettu tapaturmalautakuntaan uuden lausunnon antamista varten.

Hakemusten käsittelyä on useissa tapauksissa vaikeuttanut se, että todistukset ovat olleet sangen epätäydellisiä. Lisäselvityksiä pyydettäessä ovat viranomaisten vastaukset viipyneet, onpa muutamissa tapauksissa saatu kirjoittaa useampiakin kertoja, ilman että vastausta on saatu.

Tsaarivallan

palaamiseen uskotaan yhä.

Sen johdosta, että Neuvosto-Venäjä otaksuttavasti luovuttaa Pohjois-Mandshurian rautatien Mandshukuolle Tokiossa parhaillaan pidetyissä neuvotteluissa, on valkoisten venäläisten entinen päällikkö atamaani Semenov matkustanut valkoisten venäläisten siirtoloissa vahvistamassa toiveita tsaarivallan palaamisesta Venäjälle. Tässä tarkoituksessa hän on liikkunut Dairenissa, Mukdenissa, Hsinkingissä ja Harbinissa.

SILTASAARI

yrittää boikottia saksalaisille tavaroille

Marxilaislehdistössä käy nyt ankara painostus ja vääristely Saksaa kohtaan. "Kansainvälinen työväenliike" yrittää tällä hetkellä "nujertaa" Saksan saattamalla sen "fascistisen talouden" saartoon. Kuvaavana näytteenä tästä kiertää nyt jo yksinpä "työväen urheilulehdistössäkin" kirjoituksia. Viimeksi ilmestynyt TUL esim. päättää asiaa koskevan pitemmän artikkelinsa seuraavilla ajatelmilla:

"Meillä ei ole tässä suhteessa vielä tehty mitään, mutta nyt on jo aika meidänkin kansamme liittyä yhteisrintamaan fascismia vastaan. Menettelytapa on mahdollisimman yksinkertainen. Tavaroita ostaessa vain otetaan selko, missä maassa tavara on valmistettu. Jos se on saksalaista, on kieltäydytävä sitä ostamasta. Jos kauppias yrittää salata tavaran alkuperää, on ostajan syytä tarkastaa ostettava esine huolellisesti. Sen jossakin kulmassa on pienin kirjaimin sanat "Made in Germany" s.o. valmistettu Saksassa. Meikäläistä "isänmaallista" liikettä suosineet kauppiaat pitäköot saksalaiset tavarat omana vahinkonaan. Saksalaisten tavaroiden ostolakkoon on meillä sitäkin suurempi syy, kun Saksa on asettanut kaikenlaisia esteitä suomalaisten tavaroiden viennille Saksaan. Muistettakoon vain voi-, juusto-, muna-, puolukka- ja monet muut -rettelöt. Työläiskuluttajilla on suuri sananvalta osuuskaupoissa, joiden hallintoelimissä olevat jäsenet voivat saada aikaan suoranaisen päätöksen, että saksalaisia tavaroita ei enää kauppaan saa ostaa. Ehkä nekin sitten heräävät, kun Saksan osuuskauppaliikkeen lopullinen kuolinhetki kuluvan elokuun 14 p:nä kello 10,30 Saksan aikaa Hitlerin toimesta iyö. Siis tästä lähin älköön ostettako mitään saksalaisia tavaroita."

Näin siis urheilunkin marxilaiset yrittävät murtaa Hitlerin "hirmuhallituksen". Mitähän jos suomalaiset teollisuusmiehet vuorostaan antaisivat näille marxilaisillemme sopivan vastauksen, antamalla lähdön työpaikoista heille. Sopisi ainakin suositella tätä teollisuuslaitoksiin y.m., jotka kansainvälisissä kauppasuhteissa ymmärtävät Saksan teollisuuden merkityksen. Valkoisia työläisiä vaan marxilaisten boikottausmiesten tilalle! Ehkäpä sitten pian marxilaisemme panisivat suunsa vähän nätimmästi.

Kollektiivitalouden toimintaa

"Iskuri"-nimisessä inkeril.-venäl. kollektiivitaloudessa, Seesjärven piirin Petrisenvaaran kylässä, ovat karjanhoitoasiat sillä tavalla, että 16 lehmää on mahona syystä, että kylässä ei ole viime vuonna ollut härkää. Tämä johtuu siitä, mainitaan tiedonannossa, että karjanhoitoasiat, niinkuin kaikki muutkin asiat, ovat olleet "kulakkituholaisten" johdettavissa. Samanlaista sabotashia on Seesjärven piirissä huomattavissa muissakin kylissä. Tiedonannossa selitetään, että varakkaammat taloudet, jotka aikaisempina vuosina ovat pitäneet sonnia aina useamman vuoden vanhaksi, kuultuaan puhetta kollektiivisoimisesta, ovat jo tehneet valmistelutyötä teurastamalla yksissä tuumin kaikki sonnit. Ja kun nyt keväällä 1933 Petrisenvaaraan perustettiin kollektiivitalous, niin olivat kulakit jo etukäteen iskeneet niin, että kollektiivitalous "Iskurin" on vaikea päästä alkuun.

Näin "tuholaiset" ja kulakit kummittelevat kolhoseissa.

Suunnanmuutos

LIPERIN ROUKALAHDELLA

kuoli äskettäin sikäläinen marxilainen työväenyhdistys lopulliseen väsymykseen. Kannattajat häipyivät jäsenluetteloista pois yksi toisensa jälkeen. Nyt on paikkakunnalle sensijaan noussut oikea työväenliike. Vapaa Työväenliitto on perustanut sinne yhdistyksen, johon heti on liittynyt runsaasti innokasta väkeä. Puheenjohtajana toimii pientilall. poika Heikki Mikkonen ja sihteerinä työmies Emil Suomalainen. Mainittakoon vielä, että tässä suunnanmuutoksessa on ollut huomattava sijansa tunnetuilla suurhiihtäjillä Lappalaisen veljeksillä, jotka ovat tehneet paikkakunnallaan pontevaa isänmaallista työtä.

Tässä yhteydessä sopii vielä mainita, että viime aikoina on maan eri puolilla jälleen syntynyt paljon uusia VTL:n yhdistyksiä. Uusista marxilaisyhdistyksistä sensijaan ei kuulu mitään. Suunta on muuttumassa. Rautaa on vaan jatkuvasti pidettävä kuumana.

Koko käännös oikealle

Siinäkö kaikki, että olet I.K.L:n jäsen? Tämä avoin kysymykseni koskee kaikkia niitä, jotka jo ovat kirjoittautuneet tai vasta aikovat kirjoittautua jäseneksi I.K.L:ään.

Olen surukseni huomannut miehiä, vanhoja sekä nuoria, joista täytyy sanoa, että eivät ole selvillä vesillä. Sillä ei se ole minun mielestäni vielä sillä tehty, että saadaan musta pusero päälle, nimi jäsenluetteloon ja ehkä jäsenmaksut maksettua, vaan siinä tarvitaan selvät meiningit joka suhteessa. Ja mitkä ne sitten ovat? kysytään. Vastaus kuuluu lyhykäisyydessään seuraavasti: Ensiksi jumalanpelko ja isänmaan rakkaus yli kaiken. Ja toiseksi kaiken pahan ja kurittomuuden vastustaminen ja sen ohella valtio- ja kunnallistalouden turvaaminen, sekä näiden lisäksi: irti kaikista puoluepyyteistä, niistä liikkeistä ja laitoksista, jotka tahtovat asettua vihamieliselle kannalle I.K.L:ää vastaan.

Tekee tavattoman masentavan vaikutuksen, kun näkee miehen, jonka tuntee I.K.L:ään kuuluvaksi tai kansanliikkeen merkillä varustettuna menevän sellaiseen kauppaan tai muuhun liikkeeseen ostoksilleen, joka ei tunnusta Suomea isänmaakseen, vaan tahtoo tukea ryssää ja juutalaisuutta. Tällä tavalla te elätätte kyytä povellanne, joka ennemin tai myöhemmin teidät myrkyttää. Niillä, jotka tahtovat kantaa I.K.L:n symboolia, mustaa puseroa ja sinistä kravattia, tulee olla ainakin minun käsitykseni mukaan selvemmät suuntaviivat kuin tällainen on. Ei mitään liehittelyä eikä kaksinaamaisuutta vasemmalle, vaan koko käännös oikealle.

J. H.

Vaatturiliike
T. Laajanen
Seinäjoki. Puhel. 208.
Arki-, juhla- ja sotilaspukuja.

KOMMUNISMIN vaaraa vastaan on meidän yhäti oltava varuillamme

ROVASTI GUST. AROKALLION PUHEESTA EDUSKUNTAVAALIEN JA NYKYISEN VALTIOLLISEN TILANTEEN JOHDOSTA KURKIJOELLA HEINÄKUUN 23 P:NÄ.

Ensi kolmen vuoden aikana pidettäville valtiopäiville on Suomen kansa valinnut edustajikseen 78 sosialidemokraattia, 53 maalaisliittolaista, 32 kokoomus- ja IKL:laista, 21 ruotsalaista, 11 edistysmielistä, 3 pienviljelijää ja 2 kansanpuoluelaista. Ensi valtiopäiviliä tulee siis olemaan 12 sosialidemokraattia enemmän kuin ennen, 6 maalaisliittolaista vähemmän kuin ennen, 10 kokoomuslaista vähemmän kuin ennen, ruotsalaisia ja edistysmielisiä niin monta kuin ennen ja uusina miehinä 2 kansanpuoluelaista. Äänestysoikeuttaan käyttämättömien luku lienee ollut noin 30 %. On tunnettua, että äänestykseen osaa ottamattomien joukkoon ei kuulu montakaan sosialidemokraattia, sillä hehän ovat niin tiukasti puoluejohtajiensa alaisia, että ikävyyksien ja koston pelosta ani harva heistä edes uskaltaisi jäädä vaalitilaisuuteen saapumatta. Äänestyksestä poisjääneet lienevät sentähden miltei poikkeuksetta luettava sellaisiin porvareihin, jotka suhtautuvat aivan välinpitämättömästi niin valtiollisiin kuin kunnallisiinkin vaaleihin ja ovat kokonaan piittaamatta siitä, miten maan asioita hoidetaan ja kuka niitä hoitaa, mutta jotka useasti ovat ensimäisiä moittimassa, kun heidän mielestään huonoja lakeja ja säädäntöjä tehdään.

SUURI OSA KANSAAMME ELÄÄ YHÄ MARXILAISUUDEN LUMOISSA.

Eduskuntavaalit osoittavat taasenkin kuinka suuri se kansamme osa on, joka elää niiden lupausten lumoissa, joita heille vuosikymmenien kuluessa on annettu siitä onnellisesta tilasta, mihin päästään kun viimeinen taisto on käyty ja nykyinen yhteiskuntajärjestys on tuhottu, niinkuin internationaalissaan haltioissaan laulavat. Joutuu väkisinkin kysymään, sellaisiksiko moiset äänestäjät kaikiksi ajoiksi jäävätkin. Se on ainakin jälleen todettu, että tässä maassa täytyy paljon tapahtua ennenkuin marxilaisissa lumoissa olevissa valitsijoissamme muutosta parempaan on odotettavissakaan.

Yleisiä asioita seuraavat, valveutuneet kansalaiset tulevat erittäin niinä aikoina, jolloin valtiollisia vaaleja toimitetaan joko kotimaassa tahi ulkomailla, ajattelemaan sitä valtiollista tilannetta, mikä kulloinkin vallitsee ja mihin toimitetut vaalit mahdollisesti johtavat. Saahan sentähden tässä jonkun verran kosketella eräitä tähän kuuluvia asioita.

Puhumattakaan Venäjästä, joka luetaan Eurooppaan kuuluvaksi, mutta joka kansan luonteen ja kehityskannan puolesta on puhtaasti Aasian valtakuntaa, jossa tähteetkin länsimaisesta sivistyksestä ja yhteiskuntajärjestyksestä jo on poislakaistu ja jossa aivan kirjaimellisesti on toteutunut mitä ranskalainen sananparsi sattuvasti sanoo: "Raapikaa vähän ryssää, niin teillä on tataari" (Grattez un peu le Russe et vous avez le Tatare), niin, puhumattakaan Venäjästä, jossa nyt marxilaisuutta täydellä höyryllä parhaillaan käytännössä toteutetaan, on Euroopan valtioissa nähtävänä siirtyminen uusille uriile valtiollisen toiminnan alalla marxilaisuutta vastustavassa hengessä. Niin on tapahtunut Italiassa, niin tapahtuu parhaallaan Saksassa ja jotenkin samaan suuntaan alkaa liike jo kulkea Ranskassa, Ruotsissa, Norjassa ja Suomessakin. Kaikkialla Euroopassa ovat olot jonkinlaisessa käymistilassa. Euroopan ulkopuoleliakin olevissa valtioissa on tilanne rauhaton.

Maailmansodan jälkeen syntynyt pulakausi työttömyyksineen ja muine vahingollisine kasvannaisineen on uhkaavana taloudellisena vaarana kaikkialla, vieläpä ennen rikkaassa ja mahtavassa Amerikassakin. Lontoossa vasta pidetyssä neuvottelussa maailman kuuluisimpien liike- ja raha-asiain tuntijain kesken ei oie voitu päästä selville siitä, miten tämän pulakauden vaikeuksista vapauduttaisiin.

Siveellinen turmelus on lisääntymässä ja merkit viittaavat niihin suuriin maailman oloja mullistaviin tapahtumiin, joita pyhän kirjan viimeisissä luvuissa kuvauksilla ennustetaan ja joiden laatua ei yksikään ennakolta kykene varmuudella selostamaan.

Mitä Suomeen tulee, ovat taloudelliset olot, niin huonot kuin ne monessa suhtettu ja sotaan täysin valmistunut lukuisine lentokoneineen ja monine uudenaikeessa ovatkin, kuitenkin paremmat kuin monessa muussa maassa. Rikollisuus on valitettavasti hirveästi kasvanut ja siitä johtuneet itsemurhatkin yhä lisääntyvät. Epärehellisyys yleisten asiain hoidossa ja lahjustenkin ottaminen ei ole sekään enää harvinaista tässä maassa, joka ennen oli rehellisyydestään tunnettu. Maataviljelevän väestön asema on järkytetty. Kauppa-, teollisuus- ja liike-elämä on lamassa. Virkamiehet ja palkannauttijat maksavat raskaita verojaan lainarahoilla. Välittömät verot ovat suuremmat kuin muualla missään. Kaikelle taloudelliselle edistykselle tarpeellinen pääomien kartuttaminen on estetty kohtuuttoman korkean perintöveron kautta. Alistamalla suuria liikkeitä valtion hoitoon ja muilla sosialisoimistoimenpiteillä, tukahdutetaan yksityistä yritteliäisyyttä.

SÄÄSTÄVÄISYYTTÄ LUVATAAN, MUTTA TOTEUTETAANKO SITÄ?

Kaikkien porvarillisten puolueidemme edustajaehdokkaat ovat ennen vasta toimitettuja vaaleja puheissaan luvanneet paljon ja erityisesti ovat miltei kaikki korostaneet säästäväisyyden välttämättömyyttä valtion talouden hoidossa. Valitsijain velvollisuutena on nyt tarkoin seurata miten valitsemansa edustajat täyttävät tämän ja muut antamansa lupaukset. Eduskunnan ensi työksi tulee nyt jo syksyllä valtion meno- ja tuloarvion laatiminen. Siinä jo nähdään minkälaista säästäväisyyspolitiikkaa nyt aiotaan noudattaa. Myöskin jo anomusalotteiden teosta huomataan malttavatko säästäväisyydestä puhuneet edustajat olla anomatta valtioavustuksia aivan tuottamattomiin tarkoituksiin ja onko eduskunta halukas nujertamaan kaikki tämänluontoiset anomusalotteet. Aika on jo tehdä loppu valtion avustusten myöntämisestä taloudellisesti tuottamattomiin yrityksiin, olkootpa mitä laatua tahansa. Nykyisestä pulakaudesta ei selviydytä muuila kuin suurimmalla säästäväisyydellä ei ainoastaan valtion talouden hoidossa, vaan myös yksityiselämässä

EDUSKUNNAN JA KUNNANVALTUUSTOJEN JÄSENMÄÄRÄÄ OLISI VÄHENNETTÄVÄ.

Säästäväisyyttä todella ajavien edustajien sopisi ensimäiseksi työkseen ja hyväksi esimerkiksi anoa sellaista perustuslain muutosta, että eduskunnan jäsenten luku vähennetään ainakin neljännellä osalla, ellei vieläkin vähemmällä. Samoin olisi kunnallislaki m.m. niin muutettava, että kunnanvaltuuston jäsenten luku määrättäisiin vähemmäksi, puhumattakaan monista muista niin valtiollisista kuin kunnallisista menoista, joissa tuntuvia, suuriakin säästöjä voitaisiin aikoihin saada, ilman että yleisten asiain hoito siitä pienimmässäkään määrässä kärsisi, vaan päinvastoin se paranisi. Tuskin on sitä alaa, jolla ei sietäisi ryhtyä jonkinlaisiin puhdistustöihin niin varojen käytön kuin ajankin säästämiseksi. Tässä viimeksi mainitussakin suhteessa esimerkiksi virastojen ja virkamiesten kesken tapahtuvassa kirjeenvaihdossa ja muussa toiminnassa olisi suuresti korjaamisen varaa ja tässä meillä olisi paljon oppimista esimerkiksikin Sveitsistä, missä tälläkin alalla suuri yksinkertaisuus vallitsee.

EMME SAA UNOHTAA, ETTÄ ITÄISELLÄ RAJALLAMME ON VENÄJÄ.

Myöskin puolustuslaitokseemme kuuluvissa asioissa on tietysti säästäväisyysperiaatetta noudatettava, mutta tässä ala on kuitenkin sellainen, jossa mitä suurimpiakaan menoja ei voi välttää jos tahdotaan päästä edes jonkunlaiseen puolustusvaimiuteen ja siinä pysyväisesti kestää, sillä jos menetämme itsenäisyytemme ja valtiollisen sekä kansallisen vapautemme, niin menetämme samalla kaiken. Emme saa koskaan unohtaa, että itäisellä rajallamme on Venäjä, josta minä hetkenä tahansa voimme odottaa vaikka mitä tahansa. Monen monet merkit viittaavat siihen, että nytkin on oltava valveilla kaikkien yllätyksien varalta. Marxilaistemme suuren joukon myötämielisyys venäläistä kommunismia ja kommunamenoa kohti ei ole väheksyttävä. Sokea on se, joka ei tätä näe eikä ymmärrä.

Niin ollen on meidän pakko uhrata kaikki, minkä suinkin voimme puolustuslaitoksemme hyväksi ja pitää ruutimme aina kuivana. Mutta joskin näin teemme, ei pieni valtakuntamme ajan pitkään voi eikä jaksa yksin rajojansa suojata sellaista ylivoimaa vastaan, mikä ryssällä on. — Kansamme nyt valitsemien edustajien yhtenä tärkeimpänä tehtävänä onkin sentähden vaikuttaa hallitukseemme niin, että se ulkomaisten lähettiläidemme kautta aikaan saisi Venäjän läntisellä ja eteläisellä rajalla olevien maiden **Suomen, Viron, Latvian, Liettuan, Puolan, Romanian** ja **Turkin** jopa **Persiankin välillä sellaisen sopimuksen, että nämä valtiot auttavat toisiaan, jos, ja silloin kuin ryssä mahdollisesti hyökkää jonkun näiden maiden kimppuun.** Näiden valtioiden oma etu vaatii tällaisen liiton solmiamista, koska sen kautta näitä maita ei voitaisi vuorotellen voittaa, varsinkin jos sopimus velvoittaisi, että jokaisen näiden valtioiden yhteinen puolustussota pitää automaattisesti heti alkaa, kun vihollinen ryhtyy sotaan jotakin näitä valtioita vastaan. Silloin ei synny jaaritteluja neuvottelupöytien ääressä, vaan kaikki liittoutuneet ovat heti valmiit ahdistettua puolustamaan. Kun näiden reunavaltioiden yhteinen väkiluku on noin 150 miljoonaa, niin varmasti Venäjää arveluttaisi ryhtyä sotaan, vaikka sen luku onkin jonkun verran suurempi ja vaikka se onkin hampaisiin asti aseskuisine kauheine ja julmine murha-aseineen.

AASIALAISEN HENGEN JA VIHAN MYRKYN VAIKUTUS MAASSAMME.

Kun minä aikanaan suostuin ja antauduin edustajaehdokkaaksi ja sitten olin edustajana kymmenillä valtiopäivillä, tapahtui se yksinomaan siinä tarkoituksessa, että vähäiseltä osaltani olisin mukana vastustamassa sitä venäläisyyttä, jota Venäjän hallitus oli alkanut juikisesti soluttaa Suomeen. Suomen sittemmin Venäjästä irtauduttua ja itsenäiseksi tultua, kieltäydyin ja luovuin heti edustajaehdokkuudestakin.

Se aasialainen henki, joka on puhaltanut Suomeen yli sadan vuoden aikana, jona Suomi oli Venäjän alla, vaikutti turmiollisesti kansamme sivistyneistöönkin, ja se vihan myrkky, jota vuosikymmenien kuluessa venäläisillä ruplilla kylvettiin kansamme pohjakerroksiin ja joka on kasvanut siksi venäläis-marxilaisuudeksi, joka saattaa Suomen miehen veljeilemään bolsheviikkisenkin ryssän kanssa, uhkaa ryöstää maamme ja kansamme täydelliseen perikatoon, ellei tuota saastaista tartuntaa saada piakkoin loppumaan.

Soisin, että me käsittäisimme tuon meitä uhkaavan venäläisvaaran, emmekä suinkaan sitä väheksyisi.

Olen tahtonut lausua nämä sanat juuri tältä paikalta kuntatalon edustajille, jossa yli 34 vuotta sitten talvella 1899 tuhatlukuinen kansalaiskokous kovassa pakkasessa valitsi edustajan tästä kunnasta ottamaan osaa siihen monisataiseen lähetystöön, jonka tehtävänä oli Venäjän keisarille viedä se suuri kansalais-adressi 5 päivältä maaliskuuta 1899, jossa 522,931 Suomen kansalaista pyysi perustuslakiemme voimassa säilyttämistä, joita keisarin 15 p:nä helmikuuta 1899 julkaisemalla manifestilla uhattiin kumota.

Niinkuin tiedätte, keisari ei ottanut tuota Suomen lähetystöä vastaan, mutta tuo keisarin menettely aiheutti sen, että Euroopan 12 valtakunnasta lähetettiin 12 adressia, joissa oli 1,050 kuuluisan valtio- ja tiedemiehen omakätinen allekirjoitus ja joissa adresseissa korostettiin miten oikeutettu suomalaisten vetoomus perustuslakeihinsa oli. Tämä lähetystö saapui Pietariin 26 p. kesäkuuta 1899, mutta sitäkään ei keisari suvainnut vastaanottaa. Viikon päivät turhaan koetettuaan saada antaa adressit keisarille, palasivat lähetystön jäsenet kotimaahansa Suomen kautta. Tällä paluumatkallaan saivat he kaikkialla osakseen kansalaistemme sydämellisimmät kunnianosoitukset ja kiitokset, mikä useasti sai heidät liikutetuksi kyyneleihin asti.

Tältä ajalta on lähtöisin se passiivinen vastarinta venäläistä sortoa vastaan monine vaiheineen, mikä ilmeni m.m. siinä yksimielisessä, ainutlaatuisessa viikon kestäneessä suurlakossa, jolla ei ole vertaistaan missään. Sitä seurannut vastarinta huipistui lopulla jääkäriliikkeessämme, jonka päämääränä oli Suomen täydellinen irtautuminen Venäjästä, mikä sittemmin toteutuikin vapaussotamme kautta vuonna 1918.

Toivon ja uskon, että Suomen kansa, joka nykyään on niin moniin toisiaan vastaisiin ja keskenään riitelevään puolueisiin pirstoutunut, kerran vielä eheytyy yksimieliseen, sovinnolliseen toimintaan maamme ja kansamme hyväksi.

Suurten totalisaattoriajojen yhteydessä

KILPAILLAAN SUOMEN RAVIKUNINKUUDESTA ELOKUUN 26—27 PNÄ SEINÄJOELLA

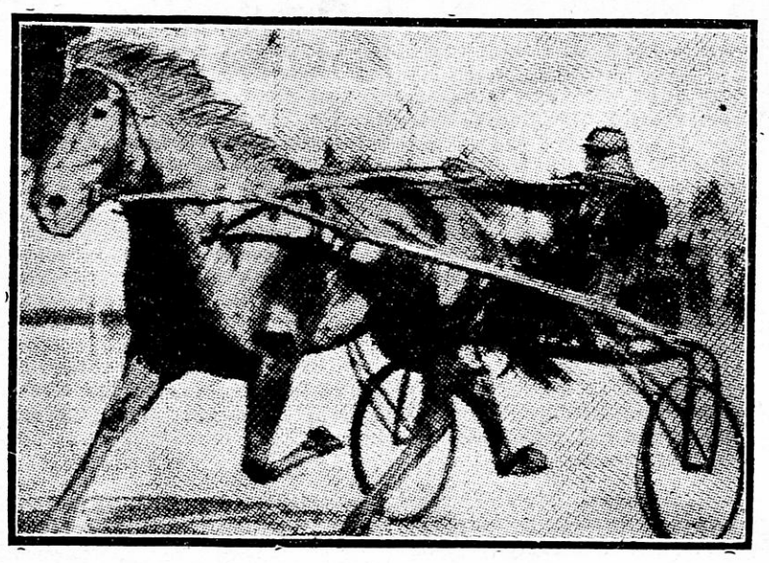

Eräs nopeimpia suomalaisia hevosia, mitä milloinkaan on ollut tamma "Virkku-Lintu", tulee Seinäjoella kilpailemaan v. 1933 Suomen ravikuninkuudesta.

Ensimäinen virallinen ravikuninkuuskilpailu pidettiin Suomessa v. 1925. Sitä ennenkin jo on kuitenkin useita vuosikymmeniä aina aikakautensa ennätyshevosia kutsuttu tuolla juhlallisella nimityksellä "ravikuningas". Niinpä noin 60 vuotta taaksepäin esiintyi eräs muita paljo etevämpi yksilö "Pamaus"-niminen ori, joka Viipurissa juoksi ilmiömäisen ennätyksen, saaden kansalta tuon liikanimen itselleen. Muutamaa vuotta sen jälkeen ilmestyi Kiutun "Veikko", sitten Fabritiuksen "Kirppu", Kronholmin "Hurra", Adlercheutzin "Ormonde", Stackelbergin "Eol", Buttenhoffin "Eino-Vakaa", Seppälän "Peikko" ja Soivion "Riuska". Kaikkien näiden hevosten nimeä mainitessa kumartaa tosi hevosmies kuin parhaimmalle kuninkaalle.

Kun ensimäinen ravikuninkuuskilpailu v. 1925 pidettiin, oli aikansa suuri kuuluisuus "Huovi" juuri sitä ennen särkenyt "Riuskan" 13 vuotta voimassa olleen km. ennätyksen 1.35,6 juostuna 3 ryssänvirstalla. Olot raviurheilun alalla olivat — Suomen Ravirengas-nimisen järjestön tultua perustetuksi v. 1920 — suuresti muuttuneet, ja kehityksessä alkanut nopea nousu kohti nykyisiä, nyt elävän ihmispolven mielestä, huippusaavutuksia.

Ensimäisenä saavutti Suomen ravikuninkuuden v. 1925 tamma "Reippaan-Liisu", Etelä-Pohjanmaalla syntynyt hevonen, jonka omisti tilanom. K. Massinen Iitistä. — V. 1926 saavutti ravikuninkuuden myös Etelä-Pohjanmaalla syntynyt hevonen ori "Murto", omist. E. Koskinen Helsingistä. — V. 1927 ravikuninkuuden sai ori "Kirri", omist. tilanom. Viljo Mattila Lahdesta. — V. 1928 tuli tilanom. Fr. Buttenhoffin ori "Pamun-Humu" Viipurista Suomen ravikuninkaaksi. — Ja v. 1929 saavutti "Murto" toisen kerran tämän tittelin. — V. 1930 tapahtui sellainen ihme, että meikäläisissä oloissa varsin nuorena pidetävä hevonen, 6-vuotias tamma "Tomu", omist. talonom. Fr. Vanhatalo Porista, anasti Suomen ravikuninkaan arvon, ja sitten seuraavina vuosina 1931—32 on tämä "ihme"-hevonen kovasta kilpailusta huolimatta pitänyt tämän aseman. Mainita sopii, että vielä tänäkin vuotena tulee "Tomu" tavottelemaan neljättä kertaa Suomen ravikuninkuutta.

Suomen ravikuninkuus ratkaistaan kolmella eri matkalla, nimittäin engl. mailiila (1609 m.), 2000 ja 3000 m:llä. Aiemman pistemäärän saavuttanut hevonen on voittaja. Nykyisin toimeenpannaan kuninkuusajo joka toinen vuosi **Helsingissä** ja joka toinen vuosi vuorotellen **Tampereella, Turussa, Seinäjoella, Lahdessa** ja **Viipurissa.** Siis joka 10:s vuosi tulee se samaan maaseutupaikkaan, ollen tänä vuotena nyt **Seinäjoen vuoro.**

Suomen ravikuninkuusajot vuodelle 1933 toimeenpannaan Seinäjoella nyt elokuun 26—27 p:nä, ollen kilpailu järjestyksessä IX. Palkinnot ovat huomattavat, paremmat kuin missään hevoskilpailuissa Suomessa tähän mennessä, yht. Smk. 28,000:— ja on kuninkuussarjojen ohella useita muita huomattavia kilpailusarjoja. Kilpailuohjelma on jo julkaistu päivälehdissä.

Kilpailuissa noudatetaan Suom. Ravirenkaan ja Suom. Ratsastusliiton kilpailusääntöjä. Suomen Hevosomistajien ja Ystävien Liitto on lahjoittanut lisäpalkinnoiksi Smk. 10,000:— näihin kilpailuihin, joka jaetaan niin, että kuninkuudesta annetaan voittajalle 3,000:—, toiselle 2,000:—, kolmannelle 1,000:—. Loppu Smk. 4,000:— jaetaan ylimääräisinä palkintoina sarjoissa I, II, III, IV ja VI ensimäisenä ajopäivänä ja sarjoissa II, III, IV ja VII toisena ajopäivänä. Siten riittää kymmeniä ylim. 100—200:— palkintoja näihin sarjoihin, joka ajajien on syytä huomata.

Ilmoitus osanotosta on tehtävä kirjallisesti viimeistään elok. 20 p:nä joko os.: **Eläinlääkäri T. Nyberg, Riihimäki** tai **toimitt. L. J. Rinta, Seinäjoki.** Osanottoilmoitusta on seurattava sisäänkirj. maksut. — Mainittakoon, että näissä kilpailuissa toimii myös yleisölle mielenkiintoinen totalisaattorivedonlyöntilaitos.

Myytävänä astutettu
Ayrshire hieho
Emän korkein lypsymäärä 4700 kg., voirasvaa 212 kg vuodessa. Hinta 1,400:—. **J. Haapala,** Heikkilänkylä, Seinäjoki.

Rakennustoimisto
Gunnar Andersson
Tampere.
Rakentaa urakalla ja laskuun.

HOTELLI SEURAHUONE
Iisalmi. Omist. **Iida Bolander.** Puh. 346.
Aamiaista tarjoillaan kello 10—13
Päivällistä „ kello 16—18
Kahvia, teetä, virvokkeita sekä lämpimiä ja kylmiä voileipiä koko päivän.
Ajanmukaiset hinnat. Kohtelu hyvä.
Ravintola suljetaan klo 23,30.

Hotelli National
Turku, Rauhank. 8, lähellä asemaa.
I lk. hotelli ja ravintola.
Huoneita 1 h. 15:—30:— ja kahden h. 40:—50:—, lisävuode 10 mk. vuorok.
Oma keskus, nimihuuto National.
Suositellaan!

LOIMAALLA:
Loimaan Seurahuone
Puhelin 60.
Ainoa I luok. hotelli ja ravintola paikkakunnalla.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN PÄÄTOIMISTO
Seinäjoella Kauppakatu 9.
Auki klo 9—16. Puh. 246.

ISÄNMAALLISEN KANSANLIIKKEEN KESKUSTOIMISTO.
Helsinki.
Hallituskatu 17.
Järjestöjohtaja: Puh. 21 640.
Jaostot: Puh. 26 242.
Auki klo 10—19.
Taloustoimisto, Kluuvikatu 8.
Puh. 26 404.
Auki klo 9—16.

LAKEUDEN SANA

Päätoimittaja: VILHO VIITA

Lehti ilmestyy joka perjantai.

Toimitus ja konttori Seinäjoella Kauppakadun 9:ssä, varat. I. Talvitien talossa, puh. 85. Avoinna arkipäivisin klo 9—16.

Tilaushinnat:

Koko vuosi 30 mk., puoli vuosi 20 mk., neljännesvuosi 10 mk., kuukausi 4 mk.

Tilauksia vastaanottavat maan kaikki postikonttorit ja rautatiekirjakauppa Oy:n myymälät, asiamiehet sekä lehden konttori.

Ilmoitushinnat:

Tekstin jälkeen 1 mk., ennen tekstiä ja tekstissä 1:20 mk. palstamillimetriltä. — Jatkuvista ilmoituksista alennus.

Seinäjoki 1933. Seinäjoen kirjapaino.